

5059 1ste Beh. af Finansudv. Bet. over Andragender t. samme. 5060

Retning, men det Andragende, her er Tale om, er indgivet specielt til Rigsdagen; dette Andragende kan man altsaa henvise til Ministeren, men man kan ikke henvise dem, man ikke har. Overhovedet kan jeg ikke forstaae, at Haven skulde tabe sin Character som Vysthave, fordi der bliver et Beværtningssted i den; der er jo allerede eet, ja maaskee flere, og eet var der, som er forgaaet ved Sidsvaade, saavidt jeg veed. Jeg kan ikke see, at Haven kan tabe sin Character, fordi man faaer en Indtægt af den, faaer en Indtægt af en i alle Henseender død Capital, som ligger klar ud og klar ind og koster Staten mange Penge, og som Ingen kan komme til uden maaskee en eller anden Skoteløber, som forvilder sig over til Den paa Tider, hvor Isen kan bære.

Eugen: I Betænkningen omtales under Nr. 9 et Andragende fra forhenværende constitueret Underlæge ved Armeen H. F. W. Schlegel, der ansøger Krigsministeriet om en Pension i Lighed med den, der blev tilstaaet en anden Underlæge, Tolderlund, der tjente under samme Forhold som Schlegel. Denne har i en Række af Aar tjent som constitueret Underlæge i Armeen, og navnlig har han gjort Felttoget med i 1848—50. Da Lægenes Antal i 1867 blev indskrænket, gik han af sammen med Tolderlund og af de samme Grunde som Tolderlund. Jeg beklager, at der ikke dengang Sagen for Tolderlunds Vedkommende var til Behandling her i Thinget, ligeledes fra Krigsministeriets Side var stillet Bøggjæring om en Understøttelse for Schlegel. Denne henvendte sig derefter til Krigsministeren med et Andragende, men fik det Svar, at der under forhaandenværende Omstændigheder ikke kunde tilstaaes ham nogen Pension. Sagen er den, at Schlegel, efter at være afgaaet fra Hæren, har overtaget en ganske midlertidig Ansættelse under Marinen, som Læge paa Christiansø, en Stilling, som jeg iøvrigt ikke skal misunde ham. Det er ikke fra Krigsministeriets Side sagt ham, hvilke de forhaandenværende Omstændigheder vare, og jeg veed

ikke, om den fungerende Krigsminister kan oplyse om, hvorvidt Udvalget havde sin Begrundelse i den Vedkommendes midlertidige Stilling under Marinen, men det er hans Afgt at afgaae derfra om kort Tid. Da Udvalget har været meget velvillig imod dette Andragende, idet det erkjender, at det er i Analogi med det fra Tolderlund, men kun, fordi han for Diebliffet hører under Marinen, ikke har villet henstille Sagen til Krigsministeren, var det onskeligt at vide, om Krigsministeriet opfatter Sagen paa en saadan Maade, at denne Mand vil kunne gjøre sig Forventning om Pension, naar han afgaaer fra sin Stilling under Marinen. Jeg antager, at dette for Diebliffet saameget bedre kan erfares, som den ærede Marineminister tillige er fungerende Krigsminister og altsaa kender Sagen.

Marineministeren: Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem har omtalt denne Sag, thi det nøder mig til en Udtalelse, som jeg ikke gjerne onskede at fremkomme med. Fra Ministeriets Side vilde der ikke være noget i veien for at indstille Vedkommende paa samme Maade som Tolderlund, naar han ikke var i nogen Stilling; men det er udløst, at han, efterat være constitueret som Læge paa Christiansø, er løben derfra uden Tilladelse og et Par Maaneder har været her i Byen, uden at det har været muligt at faae fat paa ham, og imidlertid er man uden Læge paa Christiansø. Denne Sag maa bringes i Orden, før jeg seer mig istand til at udtale mig videre derom.

Wimber: Efter hvad der forelaa i Udvalget, kjendte jeg ikke Noget til den nu nævnte Omstændighed, og jeg vilde have gjort en Indstilling om, at Vedkommende skulde behandles paa samme Maade som Tolderlund, hvis det ikke havde forekommet mig, at der, saalænge han var i Statens Tjeneste, ikke var nogen Anledning til at gjøre Videre. Det var altsaa blot en Opfattelse fra Udvalgets Side, naar der ingen Indstilling er gjort. Det